

Nem lehet „nem-nő”!

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIII. évfolyam, 44. szám, 2019. október 31.

Babarczy Eszter: A mérgezett nő. Novellák. Jelenkor Kiadó, 2019, 251 oldal, 2999 Ft

Sose felejttem el azt az írását, amely a *Nappali ház* 1998. 2. számában jelent meg *Szülők* címmel. Újszerű szöveg volt ez akkor, több hasonló megnyilatkozással együtt abban a folyóiratszámomban, Hübner Teodóra gondosan szerkesztett képanyagával (többek közt Eperjesi Ágnes *Újszülött fotogramok* sorozatával). Most ez az írás is itt van ebben a kötetben, kicsit javítva. Kimaradt például a kisfiú neve, meg a végéről az apuka neve is. Talán azért, hogy általánosabb érvényű legyen, nem személyes napló ez immár, hanem fikció. (A *Nappali házban* egyébként követte egy másik írás: Szijj Ferenc (*függelék*) című szösszenete.) Azért is jó példa ez a szöveg, mert mutatja, hogyan lesz a magánközlésből közügy. Bár a kötet novelláiban a narráció hol egyes szám első személyű, hol harmadik személyű, sejthető, hogy a témák alapvetően az író életéből valók, a szövegek egyfajta autofikcióként működnek. Ugyanakkor a nagymama valakinek a nagymamája, de közben mindnyájunk nagymamája, az anya, a fiú az én anyám is, az én fiam is, mikor a novellát olvasom.